

hogeschool Leiden

Nieuwe masteropleiding levert extra plezier en diepgang in huidige werk

Terug naar de schoolbanken

TEKST: ANNELIES ROOVERS
BEELD: WIM VAN IJZENDOORN

Wat bezielt mensen om, naast een zware baan als fysiotherapeut en een druk privé-leven, weer in de schoolbanken te kruipen? "Plezier houden in mijn werk", zegt Ingrid van Vliet. "Voorop willen lopen in mijn vakgebied", stelt Wim Hilberdink. Sinds kort zijn zij studiegenoten aan de tweejarige opleiding Professional Master Fysiotherapie/Oefentherapie bij Mensen met Chronische Ziekten.

Op de dagen dat Wim 'naar school' moet, gaat de wekker in huize Hilberdink extra vroeg af. Het is een hele reis van zijn woonplaats Groningen naar de Hogeschool Leiden. Gelukkig reist hij niet alleen. Zijn collega Roelien gaat mee, want ook zij heeft zich vol enthousiasme op de nieuwe Masteropleiding gestort. Terwijl ze samen in de auto zitten hebben ze altijd heel wat te bespreken. "We krijgen eigenlijk vier uur intercollegiaal overleg in de schoot geworpen", vertelt Wim monter. Deze opgeruimde instelling zal hem de komende maanden nog goed van pas komen. Want reken maar dat de opleiding een flinke wis-sel gaat trekken op zijn kostbare tijd.

Een opleiding kiezen

Ingrid van Vliet hoeft niet voor dag en dauw naast haar bed te staan. Vanaf haar woonplaats Leiderdorp ligt de Hogeschool Leiden bij wijze van spreken op kruipafstand. Maar ook zij heeft pittige maanden voor de boeg. Naast de studie is zij samen met haar man eigenaar van een fysiotherapiepraktijk met drie medewerkers. En dan is er natuurlijk ook nog hun dochter, die recht

De carrière van Wim Hilberdink lijkt, anders dan die van Ingrid, in één rechte lijn op de Masteropleiding te zijn afgestevend. Hij startte als beginnend fysiotherapeut zijn bedrijf in het pand, waarin zijn broer een sauna annex zwemschool dreef. "Omdat ik daardoor de beschikking had over een oefenbad, kreeg ik veel patiënten met chronische ziekten doorverwezen. Misschien heeft dat mijn interesse gewekt. Hoe het ook zij: ik ben nooit erg geïnteresseerd geweest in relatief kort durende klachten, zoals bijvoorbeeld een verstuite enkel. Ik heb heel veel bewondering voor chronisch zieke patiënten die na een terugslag weer opkrabbelen en doorgaan. In het algemeen is fysiotherapie een snel vak. Je moet in korte tijd resultaat boeken. Terwijl het er in de behandeling van chronisch zieken vaak om gaat kleine stapjes te zetten die voor de patiënt een groot verschil maken."

Een erekwestie

Bijna 25 jaar na dat allereerste begin richt de fysiotherapiepraktijk van Wim en zijn acht collega's zich uitsluitend op chronisch zieke patiënten.

"In het algemeen is fysiotherapie een snel vak. Terwijl het er bij chronisch zieken vaak om gaat kleine stapjes te zetten die voor de patiënt een groot verschil maken"

heeft op de nodige aandacht. "Het heeft enige tijd geduurd voordat ik een opleiding had gevonden die bij me past", vertelt Ingrid. "Eerst wilde ik de Masteropleiding Sportfysiotherapie volgen. Ik sport zelf veel en de interesse in bewegen loopt als een rode draad door mijn carrière. Maar in onze praktijk hebben al twee medewerkers dat diploma op zak. Bovendien moest ik ervoor naar Utrecht op dagen die me niet goed uitkomen. Dus dat ging niet door. Toch bleef het kriebelen. De laatste jaren zie ik, mede door mijn samenwerking met het Rijnlands Revalidatie Centrum, veel mensen met COPD en diabetes. Dankbaar werk, omdat met training veel resultaat kan worden geboekt. Met de Masteropleiding kan ik me daar verder in verdiepen."

Wim zelf geldt inmiddels als een autoriteit op het gebied van de reumatologie. Hij volgde de opleiding Reumatologische Aandoeningen en geeft zelf als gastdocent les over de fysiotherapie van chronische aandoeningen. Dat maakt dat Wim in de opleiding volledige vrijstelling geniet voor het onderdeel reumatologie en pathologie. Niet dat het hem daar om te doen is. "Natuurlijk, het is mooi meegenomen. Het betekent dat ik iets meer tijd kan nemen voor de rest van het programma. Maar dat ik deze opleiding doe, is vooral een erekwestie. Ik ben het een beetje aan mijn praktijk en patiënten verplicht om als een van de eersten in het vakgebied dit papiertje te halen."

Een gat in de markt

Naast een wetenschappelijke opleiding tot Master of Science in de fysiotherapie aan de Universiteit van Utrecht, kent Nederland een aantal opleidingen tot Professional Master aan diverse hogescholen. Er zijn opleidingen voor sportfysiotherapie, manuele therapie, kinderfysiotherapie en geriatrische therapie. Sinds dit nieuwe schooljaar is daar de opleiding tot Professional Master Fysiotherapie/Oefentherapie bij Mensen met een Chronische Ziekte bijgekomen. Een opleiding aan de Hogeschool Leiden die naar de verwachting van coördinator Hans van Herwaarde in een grote behoefte gaat voorzien. "Onder andere door de vergrijzing verwachten we een grote toename van het aantal mensen met –soms meerdere– chronische ziekten. Denk aan de ziekte van Parkinson, diabetes en hartfalen. En dat, terwijl het aantal professionals dat deze mensen moet behandelen, zal dalen. De Masteropleiding wil de studenten kennis en vaardigheden bijbrengen om mensen met meervoudige problematiek efficiënt en effectief te helpen."

De opleiding is ontwikkeld in samenwerking met het Leiden Universitair Medisch Centrum en het VU Ziekenhuis in Amsterdam. Na het eerste jaar kiezen de studenten voor een van de drie 'uitstroomvarianten': centraal neurologische aandoeningen, hart-, long- en vaataandoeningen of reumatische en orthopedische aandoeningen. Elke student doet een expertstage bij het LUMC, de VU, TNO of het Rijnlands Revalidatie Centrum. De opleiding wordt na twee jaar afgerond met een individueel innovatieproject.

Hans van Herwaarde

De diepte in

De nauwe band tussen wetenschapspraktijk en de Masteropleiding moet uiteindelijk professionals opleveren, die de opleiding straks verlaten als expert in een van de 'uitstroomvarianten': centraal neurologische aandoeningen, hart-, long- en vaataandoeningen, en reumatische en orthopedische aandoeningen. De innovatieopdrachten en expertstages die de studenten tijdens de opleiding bij verschillende instellingen volgen,

prettige samenwerking in de toekomst. Het is nu eenmaal belangrijk dat iedereen die zich met chronische ziekten bezighoudt, elkaar makkelijk kan vinden."

En dit is precies wat de Masteropleiding uiteindelijk beoogt. De studenten leren wetenschappelijke inzichten te beoordelen op hun praktische toepasbaarheid. Ze leren methoden en technieken aan om wetenschappelijke artikelen te begrijpen,

"De korte lijnen en de voortdurende uitwisseling van kennis zullen de praktijk ten goede komen"

moeten voor alle partijen tastbare resultaten opleveren. De instellingen schakelen de studenten in bij onderzoeksprojecten die ertoe bijdragen dat het vakgebied zich blijft ontwikkelen. En de studenten profiteren van de laatste inzichten die hun docenten meebrengen. Ingrid vindt het heel prettig dat ze direct profijt heeft van wat ze leert. "Onze vakdocenten zijn specialisten uit het VU Ziekenhuis in Amsterdam en het Leids Universitair Medisch Centrum. Alles wat zij vertellen is actueel en komt rechtstreeks uit hun dagelijkse praktijk. Vaak kan ik er naar collega's of patiënten toe direct wat mee. Ik hoop dat in het bijzonder de stagemogelijkheden bij het LUMC en het Rijnlands Revalidatie Centrum leiden tot een

maar hebben dankzij de opleiding ook de contacten om, zowel tijdens als na de opleiding, vragen te stellen aan het LUMC, het VU en het Rijnlands Revalidatiecentrum. Die korte lijnen en die voortdurende uitwisseling van kennis zullen uiteindelijk zowel de Masteropleiding als de dagelijkse fysiotherapiepraktijk ten goede komen.

Stevig blokken

Maar nu eerst maar eens stevig blokken. De opleiding kent een studiebelasting van 21 uur per week. "Het zal niet meevallen", verwacht Ingrid. "De zorg voor gezin en werk gaat ook gewoon door. Binnenkort gaan we met de praktijk verhuizen naar een woonzorgcomplex in Leiderdorp. Dat vraagt veel organisatie en voorbereiding." Wim weet er alles van. Hij staat aan de vooravond van een grootscheepse verbouwing van zijn praktijkruimte. Ook voor hem zal het woekeren worden met de beschikbare tijd. "Ik moet nog erg aan wennen aan de hoeveelheid studiestof en de intensiteit van het studeren. Die studiebelasting van 21 uur lijkt me zelfs nog aan de lage kant. Gelukkig heb ik steun aan mijn collega, die dezelfde opleiding doet. En hoeft ik als manager niet net als zij al mijn uurtjes bij mijn patiënten in de oefenzaal te zijn. Dus eigenlijk heeft zij het nog zwaarder dan ik." □

Ingrid van Vliet

Masters houden lezers van MoveMens

up to date

Onder invloed van veranderingen in de gezondheidszorg zullen in toenemende mate zorgketens ontstaan. Redenen hiervoor zijn het toenemend aantal patiënten met een chronische aandoening en de verdere implementatie van marktwerking. Om ketenzorg mogelijk te maken, is het belangrijk dat ook de zorgverlener zich verder ontwikkelt. Hij moet niet alleen goed op de hoogte zijn van recente ontwikkelingen in zijn vakgebied, maar deze goed kunnen interpreteren en toepassen in multidisciplinaire ketens van zorg rond de chronische patiënt. In de Masteropleiding worden deze complexe competenties stapsgewijs aangeboden. Na een basisjaar, waarin de focus ligt op het aanbieden van modules op het gebied van onder andere wetenschap en filosofie alsmede chronische zorg, bestaat het tweede en derde jaar uit het verwerven van competenties in de rollen van specialist hulpverlener en innovator. De masters leren zorgprocessen te analyseren en te verbeteren, en vervolgens veranderingen in zorgprocessen te implementeren en te borgen. In 2009 zal Movemens de masters volgen door met name aandacht te besteden aan hun case reports en het verloop van hun innovatieprojecten. De Masteropleiding zal in een reeks inhoudelijk artikelen ingaan op de drie specialisaties: centraal neurologische aandoeningen, hart-, long- en vaataandoeningen, en reumatische- en orthopedische aandoeningen, en meer vertellen over de instellingen die daarin samenwerken.

Wim Hilberdink